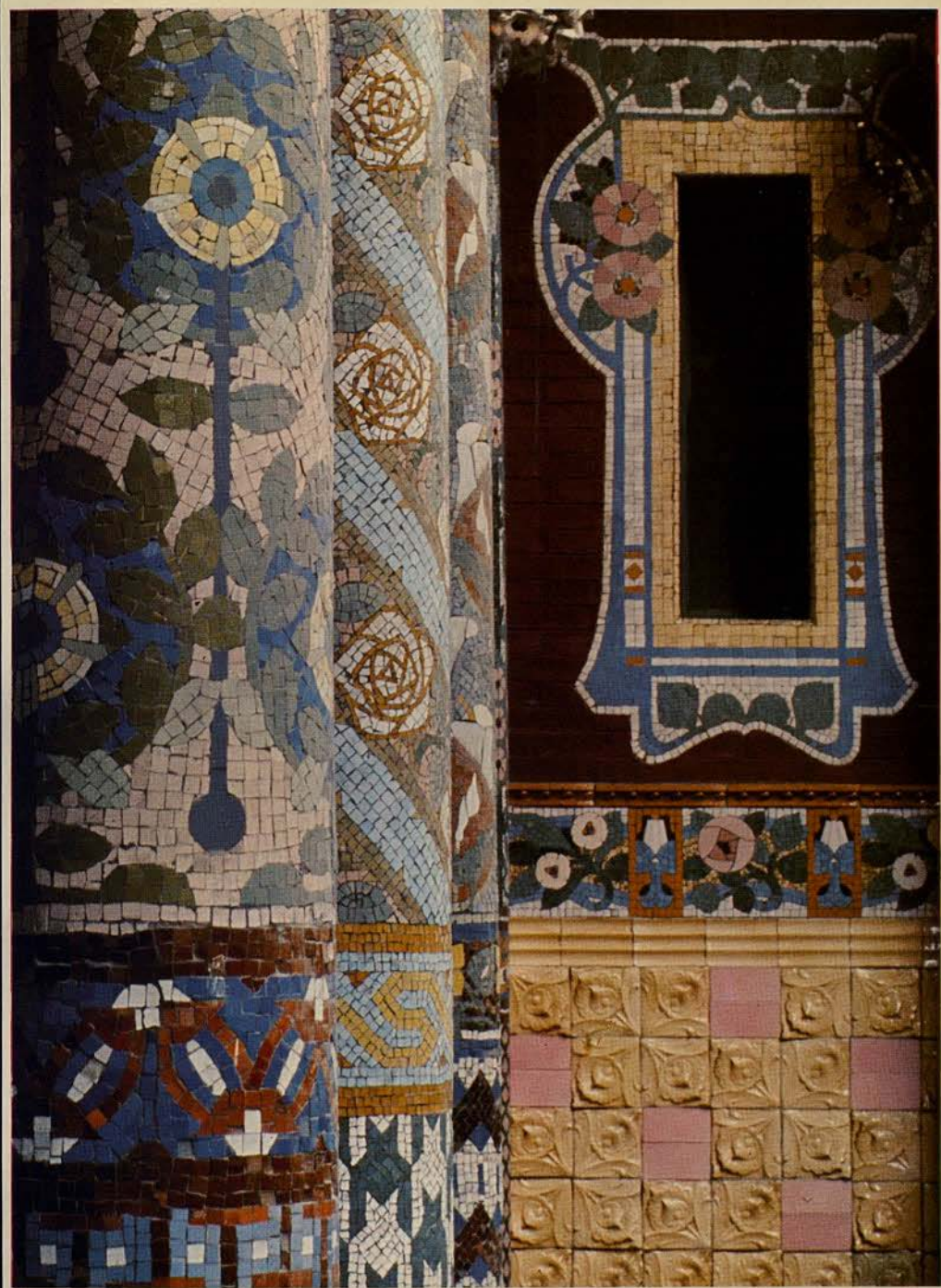

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

EN LA MORT DE XAVIER SALIETTI

Xavier Salietti, que acaba de morir, ha estat una personalitat distingida en el quefer musical de Catalunya dels nostres dies; i en dir distingida, no vull dir, precisament, coneguda, perquè segurament, a molts dels afeccionats catalans, la seva existència de músic, els passà desapercebuda. Dic distingida, per la qualitat i l'elegància de la seva labor musical.

Per pròpia vocació, Xavier Salietti realitzà comeses en aparença subalternes, però realment imprescindibles en determinades manifestacions musicals, on es demana la presència d'un organista expert, no solament en la tècnica pròpia de l'instrument, sinó, a més, en la més compromesa d'improvisar sobre un baix xifrat. I és en aquest aspecte de músic essencial que he qualificat de distingida la personalitat de Salietti, perquè, amb la seva intervenció, l'obra interpretada assolí un singular relleu de vivacitat (es distingia); i és que el músic no es limitava a ser un mer acompanyant, sinó un copartícep de la interpretació, a la qual atorgava singular interès i força.

Format a l'Escolania montserratina, estudià l'orgue amb Montserrat Torrent. La seva presència —presència activa i vivificadora, repe-

teixo— era imprescindible en l'execució de les grans obres corals de Bach, Haendel i altres compositors, en les quals no es demana només la incorporació d'un organista, sinó d'un *músic*, que amb la gràcia de la imaginació confereixi especial color expressiu a la seva actuació.

És per això que molts concerts i manifestacions d'aquest gènere, que tingueren com a protagonistes oficials entitats com les corals Càrmina, Cantiga, Sant Jordi, el Cor Madrigal, i moltes altres, comptaren amb l'imprescindible traspunt de Xavier Salietti, que atorgà entitat i relleu al rerafons sonor confiat als registres de l'orgue. Col·laborà repetidament amb l'Orquestra Ciutat de Barcelona i amb l'Orquestra Nacional («Passió segons sant Joan», de Bach).

Xavier Salietti fou subdirector de l'Orfeó Gracienc i professor de l'Escolania de Montserrat. Nasqué el 1947. Tenia, per tant, en morir, 34 anys. Amb la seva mort, la música catalana perd una figura de valor incalculable per l'eficàcia i la profunditat de la seva condició de músic essencial, que bolcà a totes les zones de la seva activitat.

MANUEL VALLS

CICLE DE CONFERÈNCIES

SALA D'ASSAIG DE L'ORFEÓ CATALA

Dimarts, 17 de novembre, a les 19,30 h.

Conferència: «L'ORFEÓ CATALÀ, INSTITUCIÓ CULTURAL»

Ponent: JOSEP M.ª AINAUD DE LASARTE

Dijous, 19 de novembre, a les 19,30 h.

Taula rodona: «EL MODERNISME; LA RELACIÓ DE L'ORFEÓ CATALA AMB LES ARTS PLÀSTIQUES

DAVID MACKAY

ALEXANDRE CIRICI

ANTONI MORAGAS

ÒSCAR TUSQUETS

Moderador: Jordi Vilardaga

Dimarts, 24 de novembre, a les 20 h.

Taula rodona: «PEDAGOGIA MUSICAL»

JOAN CASALS

CARLES GUINOVART

JOAQUIM MAIDEU

ÀNGEL SOLER

XAVIER TURULL

Moderador: Montserrat Albet

Dijous, 26 de novembre, a les 20 h.

Conferència: «UN NOU CONCEPTE DEL FET CORAL; LA FUNDACIÓ DE L'ORFEÓ CATALÀ»

Ponent: PERE ARTÍS I BENACH

Dijous, 3 de desembre, a les 19,30 h.

Conferència: «L'ORFEÓ CATALA, AHIR I AVUI»

Ponent: JOSEP BENET

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer.** Haute Couture. Paris.

ASSOCIACIÓ DE CULTURA MUSICAL

Curs 1981 - 82

COMMEMORACIÓ DEL 50è ANIVERSARI PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Novembre	ORQUESTRA DE CAMBRA DE MANNHEIM WOLFGANG HOFMANN, director
Desembre	ORQUESTRA DE CAMBRA LEOS JANACEK VLADIMIR MIKULKA, guitarra ANDOR FOLDES, piano
Gener	ORQUESTRA DE CAMBRA ST. JOHN'S SMITH SQUARE JOHN LUBBOCK, director MARISA ROBLES, arpa
Febrer	ORQUESTRA DE CAMBRA ESLOVACA BOHDAN WARCHAL, director i solista
Març	QUARTET ORFORD DEL CANADÀ
Abril	ORQUESTRA I CORS DE MUNIC (MUNCHENER MOTETTEN CHOR UND ORCHESTER) RUDOLF ZOBELEY, director EULÀLIA SOLÉ, piano
Maig	MUSICA INSTRUMENTALIS DE VIENA MARTIN KLIETMANN, tenor

Pròximament serà anunciat el pla complet del Curs 1981-82

Inscripcions de soci (sense quota d'entrada) i detalls:

Pau Clarís, 113, 1er., Zona., Tel. 318 93 78. Barcelona (9)

ASSOCIACIÓ DE CULTURA MUSICAL

1931-1981. REFLEXIONS SOBRE UN CINQUANTENARI

El 8 de novembre d'enguany farà cinquanta anys l'Associació de Cultura Musical; xifra complexa, de triple contingut, perquè pot significar joventut, maduresa i desgast.

Joventut, si, com en aquest cas, es manté viu l'esperit creador, l'ànim combatiu per a seguir lluitant i la il·lusió i el propòsit de superar-se constantment.

Maduresa, si foren assimilades les experiències adquirides a través d'èxits, fracassos, rivalitats, incomprensions, dificultats de tot ordre i les pròpies errades, que existeixen en tota cosa humana. Penso que ha estat així. Desgast, si l'entorn s'ha tornat hostil; si el to del moment tendeix a desactualitzar-nos. Aquest factor és inevitable per a tothom, degut al canvi constant que s'opera en les idees, les afeccions i els costums de la societat.

Caldrà analitzar aquests factors per tal de comprovar quin d'ells ofereix més elements positius, judicar el passat i albirar l'esdevenidor, lliures d'utopies il·lusòries que condueixen a metes inassolibles.

Que l'Associació de Cultura Musical és jove als cinquanta anys d'existència, ho demostra el fet que segueix combatent amb la mateixa embranzida dels anys trenta i que fa el màxim esforç per a superar-se, però conscient de les seves possibilitats, per tal de no estirar més el braç que la mànega.

Nasqué madura. En crear-la, juntament amb Alfons Sanz, el seu fundador, Franck Marshall, ja tenia una llarga experiència; era concertista, pedagog musical, i havia pres part en l'activitat musical barcelonina a través de societats filharmòniques, orquestres i conjunts

de cambra. Sabia què anava a fer i coneixia el risc d'aquesta aventura, en la qual cal ésser un Quixot per a emprendre-la i un Sanxo per a defensar-la. Pel que fa a Sanz, era l'home que l'Associació necessitava: emprenedor i caut; suau i ferm; flexible i tenaç; amb cervell i cor. Ha sabut assimilar les experiències i és bon timoner.

La Cultural no ha restat antiquada, malgrat que l'ambient ja no sigui el mateix de quan nasqué. Compta (sempre hi ha comptat) amb homes il·lustres i ensembles filharmònics, per a dirigir-la; amb una massa de fidels adherits que li dona suport, i amb fe en si mateixa.

Per a valorar equànimament quina ha estat la tasca que ha fet la Cultural, cal donar una ullada als antecedents musicals de Barcelona, quan ella aparegué. A Barcelona, ciutat amb més de 2.200 anys d'existència, la cultura musical comença ahir. Ho demostra la relació d'efemèrides que segueix, referida a dates de fundació o inauguració. 1838: Conservatori del Liceu; 1844: Societat Filharmònica de Barcelona (1.ª); 1847: Gran Teatre del Liceu; 1850: Cors Clavé; 1880: Societat de Concerts; 1886: Escola Municipal de Música i Banda Municipal; 1888: Associació Musical de Barcelona; 1891: Orfeó Català; 1892: Societat Catalana de Concerts; 1897: Societat Filharmònica de Barcelona (2ona.); 1901: Associació wagneriana; 1908: Palau de la Música Catalana; 1910: Orquestra Simfònica de Barcelona; 1913: Associació de Música de Cambra; 1916: Associació d'Amics de la Música; 1920: Orquestra Pau Casals i Associació Íntima de Concerts; 1923: Orquestra d'es-

tudis simfònics; 1924: Ràdio Barcelona; 1925: Associació Obrera de Concerts; 1931: Associació de Cultura Musical.

Aquesta, recull una herència heterogènia i dispersa que ha restat estancada durant la darrera dècada, sense estímulo ni evolució, i ve a realitzar la triple comesa d'aglutinar, donar continuïtat estable i promoure un renaixement. Parteix de zero, car no pas altra cosa és cercar filharmònics que vulguin associar-se. I no cal dir que no compta amb cap subvenció oficial.

Les societats filharmòniques que la precediren han finit degut a la ignorància dels públics i a la manca de recursos econòmics; sols romanen els Conservatoris, els Orfeons i el Liceu. La Cultural aborda una tasca artística i social, els antecedents de la qual són catastròfics: Martínez Imbert, J. Pujol, Nicolau, Goula, Lassalle, Granados i Lamote, lluitaren aferrissadament i tossudament, i hagueren de plegar. Aquelles primeres entitats que tractaven de difondre música instrumental, s'enfonsaven perquè el públic només volia música vocal; ningú no «suportava» més d'un moviment d'una simfonia. Més tard, els públics volen escoltar exclusivament colossos estrangers i quan la Cultural, acomplint un deure patriòtic, presenta un artista important però de casa, hi ha baixes; ho sabem per conducte aliè a l'Associació.

A través de vagues, terrorisme i guerra civil (aquesta obligà a la inactivitat), la Cultural porta a Barcelona les figures estellars de l'orgue, el piano, el violí, el violoncel, l'arpa,

la guitarra i el cant i famoses orquestres i conjunts de cambra; artistes i entitats molt de temps absents de casa nostra o que actuen per primera vegada. I coneix una època d'or: 1947-51, en la qual, exhaurit a les nits l'aforament del Palau de la Música Catalana, inicia els concerts de tarda a les Galeries Comtal que més tard continuen al Palau.

La Cultural ha estat oberta a totes les tendències i estètiques musicals —àdhuc al jazz— sense defugir, però, l'austeritat selectiva que té per norma. Tampoc no ha fet mai propaganda sensacionalista, preferint que sigui el públic, i no pas els seus anuncis, qui proclami l'excel·lència d'un artista.

I anteposant el to humà al comercial, ha aconseguit que en les seves relacions amb els artistes existeixi simpatia i afecte. Són molts els grans artistes que desitgen d'ésser cridats per la Cultural. Un cas concret és el del violinista Szeryng, que alguna vegada ha refusat un contracte econòmicament més temptador per a ell, per tal de venir a tocar per a la Cultural; noble gest que, a ben segur, ignoren els filharmònics barcelonins.

Avui Barcelona és musicalment major d'edat i no pot oblidar, ans al contrari, deu ajudar, els qui s'han sacrificat per a portar-la, fins on ha estat possible, a un nivell europeu. Entre aquests lluitadors s'hi compta l'Associació de Cultura Musical, els primers cinquanta anys de la qual saludem amb gratitud i respecte.

A. MENÉNDEZ I ALEYXANDRE

música a catalunya

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

30 DE MARÇ DEL 2012

ESTRENA

PROGRAMA TEMPORAL D'OPERA - INVERN 2011-12

GRANOLLERS

- 13, divendres, 22 h.
Casa de Cultura
Orquestra de Cambra de Sabadell. Dir.: Francesc Llongueres. Obres de Haendel.
- 27, divendres, 22 h.
Museu
Ricardo Kanji, flauta de bec. Lluís Caso, flauta de bec. Mireia Hernández, clavicèmbal. Clara Hernández, viola da gamba. Obres de Haendel.

SABADELL

- 13, divendres
Cercle Sabadellenc
Coral Gaudium Musicae.
- 27, divendres
Cercle Sabadellenc
Josep-Lluís Puig, violí. Gabriel Amat, piano. Obres de Schubert, Brahms, Villa-Lobos, Wieniawski.

TERRASSA

- 8, diumenge, 11 h.
Llar de l'Ancianitat
Coral Egara. Dir.: Salvador Castells.
- 8, diumenge, 18,30 h.
Gran Casino
Orfeo de Sants. Dir.: Enric Ribó.
- 27, divendres, 22,15 h.
Centre Cultural de la
Caixa d'Estalvis de Terrassa
Coral Egara. Amb la col·laboració de M.ª Jesús Andany i Feliu Formosa. Dir.: Salvador Castells. Estrena de «Ho diu el diari», S. Castells.

URI SEGAL, ENAMORAT DEL SO DE L'ORQUESTRA

De tracte molt agradable, amb un somriure que mai no abandona el seu rostre —un rostre que acusa els caràcters racials jueus— Uri Segal ens rep després d'un assaig amb la seva orquestra, la Philharmonia Hungarica. La fatiga de dos dies de concerts i assaigs, més els viatges, no sembla acusar-la. Les seves respostes sovint sorprenen per originals i per inesperades i en alguns casos resulten molt directament crítiques.

—Creieu que la tasca de director d'orquestra és la que permet fer música amb més profunditat?

—No, no. Compondre o tocar el piano són maneres tant o més autèntiques i profundes de cultivar la música.

—Què ha representat per a vos haver treballat amb un mite com Leonard Bernstein?

—En realitat no ha significat molt, ja que Bernstein és un músic molt individualista. A més, tot el que fa és molt controvertible. En canvi, sí que va ser important per a mi ser ajudant de George Szell. És molt més pedagog. I això val també per a l'orquestra.

—Fins a quin punt la tècnica i la concepció de la direcció orquestral no ha restat estancada després de l'empremta que li donà Celibidache?

—Jo no crec en l'empremta de Celibidache. Celibidache no ha estat cap revolucionari de la direcció. És un fenomen que té importància en si mateix, però no crec que se'l pugui considerar un element que hagi impulsat res. Al mateix temps, crec que no porta enlloc. Cap dels seus deixebles no ha marcat ni significat res d'especial. Penso que, de les generacions més joves, sí que en sortiran molt bons directors. També considero que fa vint anys es produí un estancament en la direcció orquestral, perquè hi va haver moltes influències i també molts directors que van prestar

més atenció a l'exhibició de la seva persona que no a fer música. Però les coses estan canviant.

—Creieu en la màgia del director?

—Podríem parlar de dos tipus de màgia. La que actua sobre el públic i la que actua sobre l'orquestra. No necessàriament tenen a veure una amb l'altra. Crec que el director ha de tenir un cert poder que atregui els professors. No és suficient ser un bon professional.

—Us preocupa ser un «déu» de la direcció?

—Ni m'interessa ni em preocupa. El que jo vull ser no és important; el que vull fer sí que ho és. I el que vull fer és bona música i cada dia millor. Aquesta idea del director-mite ja és antiga. Abans, tothom ho volia ser. Ara, el que interessa és fer bona música.

—Heu assajat amb Lluís Claret. Quina impressió n'heu tret?

—Magnífica. Honestament he de dir que és un excellent violoncellista. Tots estem molt satisfets. També he de dir que és una persona encantadora.

—Us complau el Palau?

—Sí he de ser sincer, no gaire. Resulta molt difícil fer una bona barreja de so a l'escenari i treure els diferents colors i dinàmiques. Ara bé, com edifici és molt interessant.

L'home, encara jove i sempre cordial, que és director d'orquestra perquè ja des de petit s'enamorà del so orquestral, acaba el cafè que ha anat consumint al llarg de la conversa. Dues hores més tard començava el segon concert seu al Festival de Música de Barcelona. L'endemà tocava llevar-se a les cinc del matí per viatjar cap a València. De Barcelona, només havia tingut temps de conèixer les Rambles. I —podia ser d'altra manera?— li van agradar molt.

GRAN TEATRE DEL LICEU CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

EXTRAORDINÀRIA TEMPORADA D'ÒPERA - HIVERN 1981-82

Del 19 de novembre de 1981 al 31 de març de 1982

LOHENGRIN	Richard Wagner
IL BARBIERE DI SIVIGLIA	Gioachino Rossini
ERNANI	Giuseppe Verdi
ADRIANA LECOUVREUR	Francesco Cilea
ANNA BOLENA	Gaetano Donizetti
LUCIA DI LAMMERMOOR	Gaetano Donizetti
LA FAVORITA	Gaetano Donizetti
L'ELISIR D'AMORE	Gaetano Donizetti
TOSCA	Giacomo Puccini
SALOME	Richard Strauss
MADAMA BUTTERFLY	Giacomo Puccini
MEFISTOFELE	Arrigo Boito
IL TABARRO	Giacomo Puccini
I PAGLIACCI	Ruggiero Leoncavallo

3 EXTRAORDINARIS CONCERTS SIMFÒNICO-VOCALS

PIERO CAPPUCCILLI

MIRELLA FRENI

MONTSERRAT CABALLÉ / JOSEP CARRERAS

Venda de localitats per a totes i cadascuna de les funcions,
a partir del dia 10 de novembre, a les taquilles del Liceu (Tel. 301 67 87)

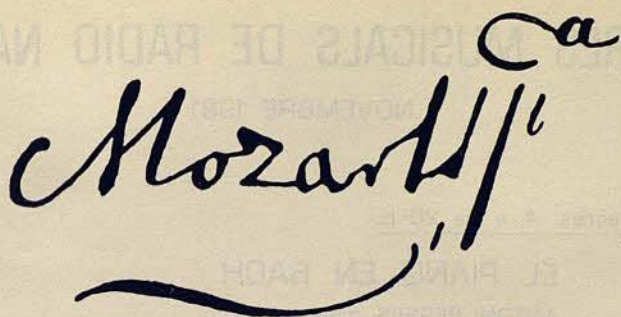

Casa fundada el 1886

Establiments especialitzats
en confiteria, bomboneria i gelateria

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. Duc de Gandia, 9 i 10
Tel. 203 04 73

SETMANA MOZART A BARCELONA 1981

INTÈRPRETS

MOZARTEUM ORCHESTER SALZBURG

KARL ENGEL, piano

RALF WEIKERT, director

ARLEEN AUGER, soprano

IRWIN GAGE, piano

THE ACADEMY OF ANCIENT MUSIC

CHRISTOPHER HOGWOOD, director

BREDA ZAKOTNIK, piano

YUUKO SHIOKAWA, violí

HEIDI LITSCHAUER, violoncel

Del 26 de novembre al 4 de desembre de 1981

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

Sol·liciteu programa detallat

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

NOVEMBRE 1981

Dimecres, 4, a les 20 h.

EL PIANO EN BACH

ANTONI BESSES, piano

"Llibre d'Anna Magdalena Bach"

Dimecres, 11, a les 20 h.

EL BARROC ALEMANY

SECOLO BARROCO

"Ofrena musical" de Bach

Dimecres, 18, a les 20 h.

MÚSICA PER A FLAUTA DE BEC

DIATESSARON

Obres de Marais, Haendel, Rossi,

Hotteterre, Sammartini.

Dimecres, 25, a les 20 h.

LES SONATES DE TURINA

JOSEP M. ALPISTE, violí

M.º JESÚS CRESPO, piano

Obres de Turina

Comentaris: F. Taverna-Bech

Col·labora: Fòrum Musical

Transmissió directa pel II Programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

XAVIER BENGUEREL. Concert per a violoncel i orquestra. Quasi una fantasia. Astral. Concert per a percussió i orquestra. Raïces hispàniques. Intèrprets diversos. EMI 10 C 165. 021734/35.

Un àlbum de discos del compositor Xavier Benguerel ha estat la novetat discogràfica dels darrers mesos. I una contribució valuosa al catàleg de la música catalana. Un equip de grans intèrprets ha contribuït al resultat de l'empresa. Cal tenir-lo molt present: Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baden-Baden, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt, Orquestra Simfònica de la Ràdio d'Hamburg, els directors Peter Keuschnig, Andrzej Markowski, Elihau Inbal i Rudolf Kelterborn, Eirich Schiff i Siegfried Palm, i Pere Busquets (violoncel), Unis Gasser (guitarra), Eulàlia Solé i Josep M.ª Escribano (piano a quatre mans), Siegfried Fink i Xavier Joaquín (percussió) i Ferran Sala (contrabaix).

L'estudi de Benet Casablanques de les obres incloses al disc conjuntament amb uns exemples il·lustratius, és d'una gran vàlua per a la comprensió i aprofundiment en el pensament creatiu de l'autor. Com diu el comentarista «és d'agrair l'aparició del present àlbum, integrat per enregistraments a càrrec de grans solistes, directors i conjunts, i que completa l'àmplia discografia benguereliana. Expressem la nostra felicitació a Benguerel, en complir els seus 50 anys, plasmats en la seva ja extensa obra, i felicitem-nos tots perquè aquest treball —com és el cas d'altres importants compositors catalans— s'hagi pogut realitzar malgrat les condicions en les quals el compositor ha de realitzar la seva obra».

El disc, és indispensable per a seguir l'evolució de la música catalana contemporània.

EI LLIBRE VERMELL DE MONTSERRAT. Hesperion XX. Conjunts vocal i instrumental. Dir.: Jordi Savall. EMI 10 C 065.045641.

Un grup de joves intèrprets, amb una gran participació de catalans, ha portat a terme un treball conscient i agosarat alhora sota les directrius d'un músic prestigiós: Jordi Savall. L'objecte ha estat la reactualització del famós «Llibre Vermell» de Montserrat. El resultat, una autèntica i viva aproximació a l'esperit d'una època que ens ha arribat a través de les pàgines del còdex montserratí.

I si no és, potser, la versió definitiva o la que hom pugui considerar com a ideal, és, en canvi, la més perfecta i justa.

La introducció que acompanya el disc és, dissortadament, poc aprofundida. No hi ha, d'altra banda, la «declaració de principis», la intencionalitat i el procés musicològic que ajudaria a una millor comprensió de la versió. Tampoc no hi ha els textos. Amb tot, l'audició permet de reconèixer el criteri, les bases estructurals d'aquest treball i la concepció mateixa de l'obra. El rigor, la serietat, l'aprofundiment en l'esperit d'aquests cants i danses dels pelegrins del segle XIV, és manifest en aquesta versió personalíssima i fulgent. Res no és superflu ni gratuït. Potser allò més interessant i aconseguit sigui el color exuberant que atorga un segell peculiar a la interpretació. La mà de Jordi Savall dibuixa amb una meticulositat perfecta cadascuna de les «escenes» de l'obra. Obra que, en la versió de l'Hesperion XX, aconsegueix una prestigiosa categoria universal.

A. S.

McIntosh

LA ALTA FIDELIDAD

Distribuidores oficiales en Barcelona:

ADAGIO Muntaner, 300 · ADH-ELECTRONICA Benedicto Mateo, 8-10 · AIXELA Rbla. Cataluña, 13
SONCOSA Avda. de Madrid, 27 · VIDOSA Balmes, 339-343

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE		
7, dissabte	21 h. Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Beethoven. (Patronat Pro Música.)
8, diumenge	21 h. Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Beethoven. (Patronat Pro Música.)
9, dilluns	21 h. Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Beethoven. (Patronat Pro Música.)
10, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. M. Andreu, trompeta. Viviani, Jacchini, C. Ph. E. Bach.
	21 h. Palau	Orquestra de París. Director i pianista: Daniel Barenboim. Beethoven. (Patronat Pro Música.)
11, dimecres	20 h. Palau	Secolo Barroco. Bach (Dimecres de R.N.)
12, dijous	21 h. Palau	Orquestra de París. Orfeo Donostiarra. Heather Harper, soprano. Claudine Carlson, mezzo. David Rendall, tenor. Marius Rintzler, baix. Dir.: Daniel Barenboim. Beethoven. (Patronat Pro Música.)
	21 h. Conservatori	J. M. ^a Colom, piano. Listz, Guinovart, Colom, Ravel. (Serveis Cultura Ajuntament.)
15, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Salvador Mas. Dvorák, Haendel, Strauss.
	18 h. St. Josep Oriol	Montserrat Roma, orgue. «Homenatge al mestre J. M. Roma.»
16, dilluns	21 h. Palau	Orquestra de Cambra de Mannheim. Dorothee Plettner-Lang, violoncel. Dir.: Wolfgang Hofmann. Bach, Couperin, Haydn, Mozart, Cambini, Hofmann. (Associació de Cultura Musical.)
17, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Mozart.
18, dimecres	20 h. Palau	Diatessaron. Musica per a flauta de bec. (Dimecres de R. N.)
19, dijous	19.30 h. Novomúsica	M. ^a Alice Pinto Saraiva, piano.
	21 h. Liceu	«Lohengrin», de Wagner.
	21 h. Conservatori	Klavier Quintet de Barcelona. Danzi, Beethoven. (Serveis Cultura Ajuntament.)
21, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. M. ^a Carme Bustamante, soprano. Dir.: Albert Argudo. Olives, Casablanças, Balsach, Amargós.

22, diumenge	17 h.	Liceu	«Lohengrin», de Wagner.
24, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Mozart.
25, dimecres	20 h.	Palau	Trio Ciutat de Barcelona. Turina. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Liceu	«Lohengrin», de Wagner.
26, dijous	21 h.	Palau	Mozarteum Orchester Salzburg. Dir.: Ralf Weikert. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
	21 h.	Conservatori	J. J. Henríquez, guitarra. Praetorius, Bach, Sainz de la Maza, Guinovart, Henríquez, Albéniz. (Serveis Cultura Ajuntament.)
27, divendres	21 h.	Palau	Mozarteum Orchester Salzburg. Karl Engel, piano. Dir.: Ralf Weikert. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
28, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Bruno L. Gelber, piano. Dir.: Michel Tabachnik. Brahms, Debussy, Ravel.
29, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.)
	21 h.	Palau	Arleen Auger, soprano. Irwin Gage, piano. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
30, dilluns	21 h.	Palau	The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)

DESEMBRE

1, dimarts	21 h.	Palau	The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
2, dimecres	20 h.	Palau	J. J. Henríquez, guitarra. Sanz, Tàrraga, Tarragó, Sáinz de la Maza, Guinovart, Henríquez, Albéniz. (Dimecres de R.N.)
3, dijous	21 h.	Palau	Breda Zakotnik, piano. Yuuko Shiokawa, violí. Heidi Litschauer, violoncel. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
	21 h.	Conservatori	Juli Panyella, clarinet. Cristina Navajas, piano. Brahms, Sutermeister, Ravel, Taverna-Bech, Poulenc. (Serveis Cultura Ajuntament.)
4, divendres	21 h.	Palau	Breda Zakotnik, piano. Yuuko Shiokawa, violí. Heidi Litschauer, violoncel. Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona 1981.)
	21 h.	Liceu	«Il barbiere di Siviglia» de Rossini.

TEMPORADA 1981-82 - 7 de novembre de 1981 - Núm. 1 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

*El aroma—
que gusta—
compartir—*

Eau de Cologne
**ROYALE
AMBREE**
LEGRAIN
PARIS

*Especialistes
en*
**Alta
Fidelitat**

VIETA

VIETA AUDIO ELECTRONICA, S. A.